అనికాని

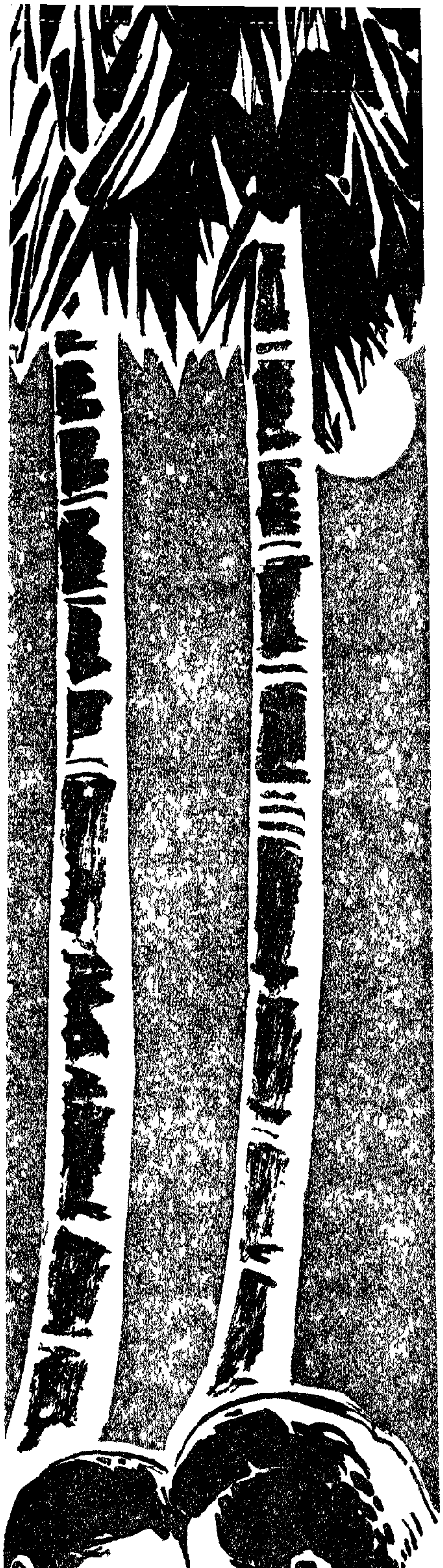

ఈ కథ రాయాలని నాకు చాలాకాలం నుంచీ ఉంది. తీరా, రాద్దామని కూర్చొనేసరికి ఎలా మొదలు పెట్టడం ఎలా రాయడం అని చాలాసేపు ఆలోచించవలసొచ్చింది. ఆలోచించగా నాకు తెలిసిన పెద్దమనిషొకాయన గుర్తుకొచ్చి ఆయన చెప్పిన సలహా జ్ఞప్తికొచ్చింది. ఆయన ఏమంటున్నాడంటే కథలో ప్రధానరసం, లేక ఓ సన్నివేశంలో ప్రధానరసం—దాని ప్రకారం అన్నీ సరిదిద్దుకోవాలండీ అన్నాడు వాతావరణమంతా మన కథకనుగుణ్యంగా చిత్రించుకోవాలండీ అన్నాడు అంటే కథలోని నా మనసులో తుఫాను రేగినప్పుడు, ఉరుములు మెరుపులు పెనుగాలి బీభత్సం వాటినన్నింటినీ పిలకలు పట్టుకు లాక్కొచ్చి వాటిని నాచుట్టూ తిప్పుకోవాలన్నమాట సాఫీగా సాగిపోయే నా ప్రేమలత టక్కున తెగిపోయినప్పుడు, ఎక్కణ్నించో అక్కణ్నుంచి వీణనొకటి ఎత్తుకొచ్చైనా వచ్చి దాని తీగలు తెంపుకొని దానిమీద నా తలని దీనంగా వాల్చుకోవాలన్నమాట. నా ఆశలన్నీ వాడిపోయి రాలిపోయినప్పుడు మోడైపోయిన చెట్టునొకదాన్ని వెతికి వెళ్ళి చూసుకొని అక్కడ మోకాళ్ళమీద తలపెట్టుకొని కూర్చోవాలన్నమాట నా కిష్టంలేనప్పుడు ఆకాశం నీరా పులిమినట్టుగాఉండాలన్నమాట. నాకు సరదా పుట్టినప్పుడు అది వజ్రాలు పొదిగినట్టుగా ఉండాలన్నమాట. నాకు తెలిసిన ఆ పెద్దమనిషి చెప్పిన సూత్రం ప్రకారం ఈ కథ మొదలుపెట్టేసరికి—

రాత్రి పదకొండుగంటల సమయంలో ఊరవతల నూకరాజుపాకవతల ఉన్న ఇసక మైదానం, వెన్నెల వెలుగులో, పరచిన బంగారు తివాసీలా ఉంది. మైదానం మధ్య దంపతుల్లా నిల్చున్న తాటచెట్ల కమ్మలు, చల్లగాలి పెట్టే కితకితలకి, కిలకిల్లాడుతున్నాయి. వాటిపక్క నే ఇసక తిన్నె మీద లాడుతున్నాడు. ఆకాశంలో చంద్రుడు ఎలా మెరుస్తున్నాడంటే, తిన్నె మీది నూకరాజులా జిగజిగ మెరిసిపోతున్నాడు

ఈ కథకి నూకరాజు హీరో.

ఆ తిన్నెమీది చంద్రుడు ఏదో చుక్కరాక కోసం ఎదురుచూస్తూండగా, అంతలో అల్లంతదూరంలో ఓ చుక్క మిలమిల్లాడింది "తాటి సెట్లాన వాలెట్టు" కొని ముందుకి నడిచింది. చుక్కని చూడగానే 'పరిగెట్టి ఎదురెళ్ళి' ఎత్తుకు తీసుకొచ్చి వళ్లో వేసుకున్నాడు నూకరాజు.

వళ్ళో ఉన్న పిల్ల పేరు నాగరత్నం.

ఆమె ఈ కథకి హీరోయినా!

మీరే చెప్పాలి.

ఆమె, పదిహేడేళ్ళ కుర్రవాడి కంటికి అట్టమీద కనిపించిన అహల్యాదేవిబొమ్మలా ఉంది. ఆమె పద్దెనిమిదేళ్ల బంగారం ఆమె నూకరాజుకి దొరికిన పెన్నిధి

'జంట తాటిచెట్లదగ్గర కూర్చున్న వాళ్ళద్దర్నీ చూడానికి చల్లగాలి చప్పుడు చెయ్యకుండా ఒచ్చింది వాళ్లని చూడు చూడని పైనున్న చంద్రుడు పక్కనున్న చుక్కకి సైగచేసేడు. చూసి సిగ్గుపడ్డ చుక్కమ్మ తెలిమబ్బు చెంగుని చాటుపెట్టుకొని దొంగచూపు చూసింది!

చంద్రుడూ, చుక్కలూ, చల్లగాలీ వాళ్ళిద్దర్నీ చాలసేపు చూసేక నూకరాజు నాగరత్నంతో, "మనిద్దరం పెళ్ళాడ్దాం! ఏంకి" అన్నాడు

పెదవుల్ని విడిపించుకొన్న తరవాత, నాగరత్నం" మా అమ్మకూడా ఇష్టమే "అంది

"నీకెలా తెల్సు?" అనడిగేడు నూకరాజు, సంతోషం పట్టలేకుండా

"నిన్ను పెళ్ళిసేసుకోమని రోజూ సెప్తుంది" అంది నాగరత్నం. మరింక నూకరాజుకి సంతోషం ఆగలేదు ఆ సమయంలో అప్పాయమ్మ అక్కడుంటే ఆమెని కూడా ముద్దెట్టుకునేవాడు [illegible] అప్పాయమ్మంటే

దారు సంవత్సరాల కిందటే వచ్చి పార్టీలో కళాశీగా తిరుగుతున్నాడు. అతనుండేది ఊరిచివర అరుగగుల కాటి కమ్మలవాస ఇంట్లో ఓగదిలో అద్దెకి ఉంటున్నాడు

ఓ రోజు సాయంకాలం పార్టీలో కూలి చేసుకొని నెమ్మదిగా ఇంటికొస్తూ ఇంటవైపు చూసేసరికి నూకరాజు కంటికి కొసాగది గుమ్మం ముందు ఉదయకిరణంలా ఓ పిల్లకని పించింది దేవత వెలిసిందా అనుకున్నాడు నూకరాజు. కాళ్ళూ చేతులూ ముఖం తొందరగా కడుక్కొని భోగట్టా చెయ్యడానికి బయల్దేరి వెళ్ళేడు

సూర్యుడు అస్తమించేసేడు వెన్నెల మసగమసగ్గా వెలుగుతోంది ఇంటిముందు నులకమంచం మీద నూకరాజు కూర్చున్నాడు. ఎదురుగా ఓ విరిగిన ఇటికమీద కూర్చొని తన వృత్తాంతమంతా అతన్తో చెప్ప నారంభించింది అప్పాయమ్మ

వింటే అదేం కొత్త వృత్తాంతం కాదు సాధారంగా జరిగేదే వాళ్ళ దసలు తాళ్ళవలసట. అప్పాయమ్మకి 'కన్నోరిది అత్తోరిదీ' కూడా ఆవూరే బతికి బాగు పడ్డ ఊరూ అదే. నెత్తిమీద 'కొంగేసుకొని ఒచ్చిసిన' ఊరూఅదే అక్కడే ఆమె కాపురం కూలిపోయింది. అక్కడే ఆమె సంసారం తెల్లారిపోయింది ఆమె కడుపున పుట్టిన మగపిల్లలంతా అక్కడే 'మంటగలసి పోనారు' తాళికట్టినవోణ్ణి మసూచికమనే అసిరెమ్మ అక్కడే పొటనెటుకుంది 'అక్కడున్న 'పోసెడుగుడిసెకొక్క' కోరువారు అక్కడికే ఒచ్చి టమటమలాడించేసినారు అన్నీ పోగా మిగిలిన తాతలనాటి ఇల్లు మట్టి దిబ్బయిపోయి ఇప్పటికీ అక్కడే ఉంది.

'కట్టుకున్న మొగుణ్ణి సంపేసుకున్నాను. కన్నకొడుకుల్ని సంపేసుకున్నాను బాబూ. కొన్నాకు సావు రాలేదు. పుస్తిలతాడు పోనాది పుట్టిన పిల్లలు పోనారు ఎళ్ళు పోనాయి ఎడ్లు పోనాయి ఏరుకున్న గింజలు పోనాయి కడాకి నమ్ముకున్న భూదేవతకూడా పోనాది.

కొన్నిరమ్మని పిల్చినా అప్పాయమ్మ కింత వరకూ 'సావింకొర సేదు! మరింకేటుంది? ఒక్కగానొక్క ఆడకూతురుంది ఈ ఆడ కూతుర్నెట్టుకొని ఈ ముసిలిముండకూతు రేటి సెయ్యడం బాబూ? మరింకక్కడే టుందిగనక సెయ్యడానికి సేసేదేం సేక డొక్కలు సేత్తో ఒట్టుకొని ఇదిగో పట్నా నిలా పారొచ్చినాం. కూలినొక్కితే సుష్టు సేకపోతే పస్తు

అరె! అయితే మీకెవరూ దిక్కులేరన్న మాట! అన్నాడు నూకరాజు

"దిక్కెవరు నూకరాజు బాబూ!? దరణి బూదేవి, ఆపైన దేవుడు ఆ యెనక నీలాటి మారాజులూను" అంది అప్పాయమ్మ

ముంగిట్లో ఇద్దరూ అలా మాట్లాడుతూ ఉంటే చూరుకింద నీడలో రాటనానుకొని కూర్చొని నాగరత్నం తనకథంతా నూక రాజుతో తల్లి చెప్తున్నప్పుడు ఆమె గుండెలు శోకంవల్ల పొంగి పొంగి దిగేయి చూరవతలి వెన్నెల ఆమె తడిసిన కళ్ళల్లో పలపల కాగింది.

అనురాగం అంకురించడంతో తలొకసూ తలోలా చేస్తారు. ఒకొక్కడు అవతల పార్టీకి తన మనసుని రెండు చేతుల్లో నూ పట్టుకువెళ్ళి ముందే అర్పణ చేసేస్తాడు. మరొకడు అవతలపార్టీ మనసుని జబర్దస్తీగా దోచేస్తాడు. లేకపోతే దల్లగా లాగేసాడు. నూకరాజు ఆ సాయంకాలమే తన మనసుని నాగరత్నానికిచ్చేసి ఆమెనీ ఆమె తల్లినీ "ఆదుకొంటాను"అని భీష్మప్రతిజ్ఞ పట్టేసేడు. ఆ క్షణంనుంచీ వాళ్ళకతను కంటికి రెప్పా కాలికి చెప్పూను. కొంతమందికి చాకిరీచేసి మెప్పించడమే కాని షోకుచేసి మెప్పించడం తెలీగు నాలుగుగోజుల్లో వాళ్ళకు నాలుగేళ్ళ సేవచేసేడు నూకరాజు.

★ అధికారి ★

ఆరోజున అప్పాయమ్మ కంటికి ఎటు చూసినా ఒక్కలాగే ఉంది చంద్రుడు మాజాపట్టిపోయి వెళ్లాడుతున్నాడు. వెన్నెలంతా పాలిపోయి బూడిదలాఉంది చెట్లన్నీ శవచ్ఛవాల్లాగా, పైనున్న చుక్కలన్నీ చావబోయేవాళ్ళ ప్రాణాల్లాగా ఉన్నాయి. మరి, గాలి బిగిసిపోయి చచ్చేపోయింది ఇంతిలో కాలం ఎలా తిరిగిందంటే రాట్నంలా గిర్రున తిరిగింది. ఆరోజున అస్తమించిన సూర్యుడు ఆతరవాత అరవై పొద్దులు ఉదయించేడు నూకరాజు దయవల్ల అప్పాయమ్మకీ నాగరత్నానికీ ఆ అరవై రోజుల్లోనూ కాలిదొరకని రోజు ఒక్క రోజూ లేదు. మరి అప్పాయమ్మ కేటు చూసినా ఒక్కలా చక్కగాఉంది చంద్రుడికి మాజాలుపోవడంతో వెన్నెలకి తేటొచ్చింది. గాలికి చలనం, చెట్లకి చైతన్యం చుక్కలకి ప్రాణాలూ ఒచ్చేయి అదంతా అలా పున్నమినాటి రేయిలా ఉండడం నూకరాజు పనివాడితనం.

పెళ్ళాడ్డం 'అమ్మకూడా ఇష్ట' మేనని తెలుసుకున్న నాటి రాత్రి నూకరాజుకి సుఖంవల్ల నిద్రపటలేదు అయినా మర్నాడు ప్రొద్దున్న మంచంమీంచి సంతోషంతో చెంగునగంతేసు పన్లోకి సంతోషంతో వెళ్ళేడు ఇంటికెంతో సంతోషంతో వచ్చేడు. ఆవిధంగా ఆరోజు, మర్నాడు, మరోరోజు మరోరోజు వరసగా సంతోషంతోనే వెళ్ళేయి

అయితే—కాలం ఒక్కలా ఉండదనే సంగతి మీకూ నాకూ అప్పాయమ్మకీ బాగా తెలుసు. ఆ సంగతి నూకరాజు కూడా ఓరోజున బాగా తెలిసొచ్చింది. ఆ రోజు సాయంకాలం పన్లోంచి ఇంటికొస్తూ ఇంటికి అల్లంతదూరంలో ఒక్కన ఆగేడు నూకరాజు.

ఈ క్షణంనుంచీ నాకు కష్టాలు ప్రారంభమౌతాయి, నష్టాలు సంభవిస్తాయి అని ఎవరికుటుకి వారికి కొన్ని కొన్ని సమయాల్లో, తగినంత బలమైన కారణం లేకుండానే, అనిపిస్తుంది. అప్పాయమ్మ ఇంటిముందు ఓ పదిమంది మూగిఉండడం మాత్రం చూసేడు నూకరాజు 'అఁ, మనకేదో కీడు మూడింది' అని అతనికి తోచడానికి అంతకంటె ఎక్కువ కారణం ఏమీ లేదు. ఊరవతల, తాకలవెనక, కొండవెనక సూర్యుడు మునికేడు. అటుకేసిచూస్తే కొండవెనక ఊరేదో కాలిపోతున్నట్టుగా ఉంది. అంతటా ఎరుపు రొలు కమ్ముకొంది. నూకరాజు కొంచెం ముందుకి నడిచేసరికి ఓ ఆడమనిషి ఏడుపు అతని చెవినిపడింది. ఏడుపు వినిపిస్తోంది కాని ఏ ఆడమనిషీ కనిపించడం లేదతనికి. తొందరగా ముందుకి నడుస్తూ అతను 'నాగరత్నం కాకిక లేదు' అనుకున్నాడు వెళ్లి జనాన్ని ఒత్తిగిలించి చూస్తే అక్కడ నాగరత్నం నిజంగానే లేదు అప్పాయమ్మ నెత్తీనోరూ కొట్టుకొని ఏడుస్తోంది

ఏం జరిగిందని అడుగుతే 'గోరమైపోనాదిబాబూ', 'గోరం గోరం బాబూ', 'గోరం కాకపోతే ఇంకేటి బాబూ' అనడమేకాని ఎవరూ ఏమీ చెప్పరు అప్పాయమ్మ మాట్లాడదు ఏడుపు మానదు ఆఖరికి నూకరాజు కేకలువేసి అడగ్గా ఏడుస్తూ ఏడుస్తూ అప్పాయమ్మా, దగ్గుతూ దగ్గుతూ ఓ ముసలాడూ కలిసి జరిగిన సంగతంతా చెప్పేరు కొన్ని కొన్ని వివరాలు కొంతమంది మధ్య మధ్య అందిచ్చేరు

అసలు ఏమిటి జరిగిందిటా అంటే

సాయంకాలం నాగరత్నం ఇంటికి 'తెగొచ్చేసి' బజారుకివెళ్ళి గింజలు కొనుక్కొచ్చి వాటిని చేట్లో వేసుకొని ఇంటిముందు కూర్చొని చెరుక్కుంటోందట. అంతలో ఎండాడ మనిషొకామె 'ఎర్రగా పొడుగ్గా ఉంటది, పొడుక్కాళ్ళ డాకూ, ఊరంపేరమందిరీ ఎరుగుదురు', ఆ మనిషి గోనెమూటొకటి నెత్తిని పెట్టుకొచ్చి, మూట దింముకొని 'ఓయమ్మ కుసిన్ని మంచినీళ్లొయ్యమ్మా, దప్పికేస్తంది' అని నాగరత్నాన్ని మంచినీళ్లడిగిందట అమాయి కమ్మండె కూతురు, నాగరత్నాని కా మనిషిగురించేమీ 'తెల్దు దా' అంచేత 'సేటక్కడే ఎట్టి ఇస్తానుండమ్మా' అన్చెప్పి నీళ్ళకోసరం ఇంట్లో కెళ్ళిందట, ఇంతిలో ఆపొడుక్కాళ్ళ డాకూ ముండ పోలీసు వాళ్ళొస్తున్నారని ఎలా పసిగట్టిందో ఏమోకాని, ఇంట్లోంచి నాగరత్నం వచ్చేలోపున తెచ్చిన మూటక్కడే వగేసి మాయమైపోనాదట. అంతలో 'ఏవమ్మోయ్ ఎటామూటా?" అని అడిగేరట వాళ్ళు, ఎవరూ? పోలీసోళ్ళు' ముగ్గురు యూనిఫారాల్లో ఉన్నారు ఒకడు మన తెలుగోడి బట్ట కట్టుకున్నాడు. వాళ్లలా అడిగే సరికి ముంతలో తెచ్చిన నీళ్ళు ముంతలో అక్కడే వొర్చేసి, రెండడుగులు వెనక్కి జరిగి "నాకు తెల్దుబాబూ" అందిట నాగరత్నం "నీకు తెలకుండా నీ ఇంటికాడ కెలా ఒచ్చింది? రెక్కలెట్టుకొచ్చి వాలిందా? సేక ఇత్తన వేస్తే మొల్సిందా?" అని వాళ్ళడిగేరట ఆ మాటమీదట "ఆడమనిసి దప్పికడిగింది ఆమని సాగ్గేసి పోనట్టుంది బాబూ" అందిట నాగరత్నం

"ఆ మాటేటో తెల్దని ఓ పాలన్నావు, ఆడమని సాగేసిందని మరోపాలన్నావు. మరింక మూడో పాలేటంటుందో ఏటో మాటప్పి సూడండ్రా" అని ఆళ్లలో ఆ తెలుగు బట్టేసుకున్న జవాను మూట విప్పించేసెట

మూట విప్పించిచూస్తే అందులో ఇంకేముంది? ఒక రెండుమూర్ల మోటారు ట్యూబు ముక్కనిండా మూడుగేలన్ల దొంగసారా ఉంది చూసి గజగజ వణికిపోయింది నాగరత్నం

"అమాయకపుదీ ఆడముండ కూతురూ నిజమే! కాని ఇవన్నీ పోలీసోడికొక్కాలా బాబు? అంజలీదేవి బొమ్మనా మాసక్కగున్నావు కాని, ఎవుడికీ తెలకుండా ఏకొళ్ళనుంచోలె ఈ యాపారం వూ, అన్చెప్పి ఆడపిల్లని నడునడుమని టేసనుకి నడిపించుకుపోనారు గోరం కాకపోతే ఇంకేటి నూకరాజు బాబూ"

అని ముగించేరు వాళ్ళు

ఇంతా జరిగి ఎంత సేపయింది? ఒకంట సేపయింది! మరైతే నాగరత్నం పోలీసు స్టేషన్లోనా ఉండి? అక్కడే వుండుండాలి. ఆ పొడుక్కాళ్ళ దెక్కడికపోయింది? ఏమో ఎవడికి తెలుసు మీరంత మంది ఉన్నా ఎందుకూరుకున్నారు? మేఁవేం గాళ్లేదే ఉన్నా ఏకపోతే ఈ కథంత మీకెలా తెలిసింది? 'మాస్తే మట్టుకు మేఁవేం చేస్తాం, మమ్మల్ని కూడా నడమంటే సువ్వొచ్చి ఇడిపిస్తావా ఏటి?'

మరైతే ఇప్పుడేం చెయ్యడం?

గాభరాపడ్డం తప్ప మరేం చెయ్యడమో తెలియడం లేదు నూకరాజుకి ఇంటికి పోలీసువాడొచ్చినా, అప్పులవాడొచ్చినా, యములాడొచ్చినా ఇంట్లో అందరికీ ఒక్కలా ఉంటుంది ప్రాణాలు పోతున్నట్టుగా ఉంటుంది అవతల అప్పాయమ్మకూడా గాభరాగానే ఉంది ఆమె అకస్మాత్తుగా ఆపదలో పడ్డంతో గోతులో పడ్డట్టుగా అయిపోయింది అయితే, గోలచెయ్యడమే కాని గోతులోంచి లేవడమెలాగనే ఆలోచన లేదావిడకి నూకరాజు బాబూ! అన్నిటికీ నువ్వే ఉన్నావంటుంది ఆమాట నూకరాజుకి మరీ భారంగా ఉంది. అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? నూకరాజుకదే తెలీదు. అతను తెలివైనవాడే కాని అతన్దగ్గిర కిటుకు లేవు. మరి—ఎర్రటోపీ, వంటసారా, దొంగకేసు, నల్లకోటు, తప్పుడు సాక్ష్యం, తెలియనితీర్పు, జరిమానా, జెయిలుగోడ, ఇటువంటి వాటితో వ్యవహరించి తప్పించుకుతిరిగి ఘన్యుడవాలంటే కిటుకులు తెలియాలి నూకరాజు కవే తెలీవు

అన్నీ తెలిసిన మేస్త్రీకడున్నాడు అతని దగ్గరకి వెళ్తానన్నాడు నూకరాజు.

ఎక్కడికైతే ఎట్లు. కావాల్సింది పిల్లని మట్టుకు నాకప్పజెప్పు, నూకరాజుబాబూ,

తండ్రీ, ఒచ్చే జనములో నీ కడుపున పుడతా నంది అప్పాయమ్మ.

కాళ్ళు కడుక్కొని నూకరాజు వెళ్ళేసరికి మేస్త్రి మందుమీదున్నాడు. నిషా మీద ఉన్నప్పటికీ (నిషామీద ఉండడంవల్లనే) అతగాడు నూకరాజు చెప్పిందల్లా శ్రద్ధగా విన్నాడు. వింటూ చుట్టపొగని బాగా లాగేడు. విని, చుట్టపొగని దూరంగా వదిలేడు. పోలీస్ స్టేషన్లో జామీను తెచ్చుకోవాలంటే అయిగురూపాయలుండాలన్నాడు మేస్త్రి. తెస్తానన్నాడు నూకరాజు. కాని మరో ప్రమాదముందన్నాడు మేస్త్రి. జామీను కోసం స్టేషన్కెళితే వాళ్ళు నిన్నుకూడా తోసేసిన కొట్లో తోసెగల ప్రమాదముందన్నాడు. నాగరత్నంకోసం అలాగే వెళ్ళి కొట్లో కూర్చుంటానన్నాడు నూకరాజు. ఇద్దరూ వెళ్ళి కొట్లో కూర్చుంటే మీ ఇద్దర్నీ బైటకి లాగేదెవరు? అని ప్రశ్నించేడు మేస్త్రి. అయినా పోలీసువాళ్ళు అనవసరంగా నన్నెందుకు లోన వేస్తారు? అని అడిగేడు నూకరాజు. నీకేం తెలీదు పొమ్మన్నాడు మేస్త్రి. తరవాత కొన్ని ప్రశ్నలు వేసేడు.

పిల్ల వయసులో ఉందా? అంది. పిల బావుంటుందా? సినీమాస్టార్లా ఉంటుంది. పిల్ల నేరమేం చెయ్యలేదు నిజమే కదా? చెయ్యలేదు! నిజం! అందుచేత ఏమున్న మాట? 'ఆపిల్లమీద అపాద్దం కేసెట్టడానికి' పిల్లమీద వాళ్ళకి కోపమేమీ అయినా ఉండుండాలి లేదా, ఆపిల మీద వాళ్ళలో ఎవడో ఒకడు కన్నైనా వేసుండి, చేతుల్లోకి లాగుదామనే సందేశంతో లోపలకి లాగుండాలి. ఏదైనప్పటికీ 'ముద్దన్నవ్వడో స్తే నిన్ను మరి తోసేరా వాళ్ళు!' అన్నాడు మేస్త్రి.

"అంత న్యాయమా!" అన్నాడు నూకరాజు.

"నీకూ నాకూ అన్యాయం కాని పోలీసో డికొక్కగు ఆడిసేతిలో పవరుంది సేతిలో పవరుంటె నాతికి పొగరెక్కుతుంది" అన్నాడు మేస్త్రి.

"మరైతే జడ్జికోరటు లేదా?" అనడిగేడు నూకరాజు.

"ఉండకేం! జడ్జికోర్టూ వున్ది మున్సిబుకోర్టూవున్ది. మేజీస్ట్రేటు వోరి కసేరీకూడావున్ది కాని అక్కడోళ్ళందరూ కళ్ళుమూసుకొని తూకం ఎయ్యాలంట అదిరూలు నీకు తెల్దుకాబోసు" అని మనకి పడమటినుంచి పంపణీఅయిన న్యాయశాస్త్రపు మూలసూత్రాన్ని నూకరాజుకి టూకీగా తెలియజేసేడు మేస్త్రి. మేస్త్రిదగ్గర అన్ని విషయాలూ తెలుసుకున్నాడు కాని ఏమీ హెచ్చరిగ్గా లేదు నూకరాజుకి. ఆఖరికి మేస్త్రి ఏంచేటన్నా దంటే లేపుకోర్టు కెళ్ళాల. లేకేరంగేశో అక్కడే తేలాల" అన్నాడు.

ఇంటికి తిరుగుముఖం పట్టేడు నూకరాజు. మనసంతా ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది నూకరాజుకి. అంతా తెల్సుకొంటే అతనికి అదోవిధమైన జుగుప్స కలిగింది. నాగరత్నం పోలీస్ స్టేషన్లో ఉన్నదనే విషయం అతని అణువణువునీ బాధపెట్టింది. బంగారు చిలకని అలుగుడ్డలో అదిమిపెట్టినట్టుగా అనిపించిన దతనికి. మల్లె మొగ్గని మంటలోకి తోసినట్టుగా అనిపించిం దతనికి. అసలతనికి ఇంటికి వెళ్ళాలనిపించడంలేదు. పిల్ల ఏదని అడిగే అప్పాయమ్మతో ఏమని చెప్పడం? నాగరత్నాన్ని, వెన్నెల్లో ఇసక తిన్నె మీద కూర్చొని, ముద్దులాడ్డం సులభమే "ఆపని నువ్వే చెయ్యాలా ఏంటి? చాలా మంది చెయ్యగల్రు, చేతనైతే చిలక పిట్టని ఇనపతెరవెనకనుంచి బైటకి లాగి అప్పుడు చూపించు నీ తడాఖా" అని అప్పాయమ్మ అనదు. కాని ఆమె అన్నట్టుగానే బాధపడేడు నూకరాజు. అతనికి ఒళ్ళంతా చెమట పట్టేసింది. అతనికేదో ఒకటి చేసేద్దామనుంది. కాని ఏం చెయ్యాలో ఏవిధంగా చెయ్యాలో అతనికి తెలియడం లేదు. బలమైన పనులు చాలా చెయ్యగలడతను. కాని ఈ పని చెయ్యలేకుండా

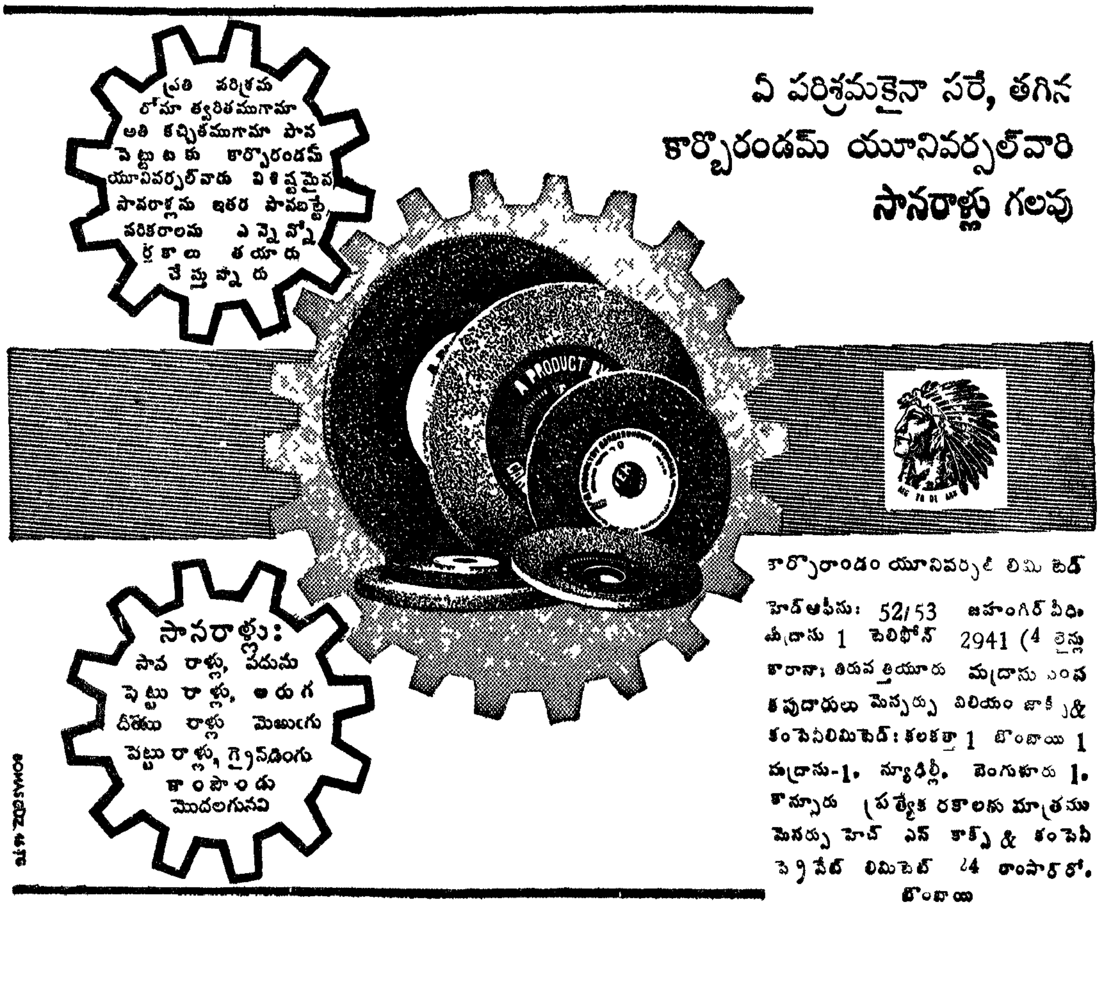

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి
అరుణా
స్త్రీల టానిక్
ఆయుర్వేదాశ్రమం (ప్రయివేటు) లిమిటెడ్
మద్రాసు-17

ఆగస్టు విడుదల!
ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావుగారి నవల
సుఖమూ - సుందరీ
(వెల. రూ. 2/-లు)
త్వరలో — నేరమూ - శిక్ష
(నాటకం)
అనుసరణ 'శివం'
వెల రు 1-50
ప్రతులకు ఇతర పుస్తకాలకూ
కవితా పబ్లికేషన్స్,
శెకెంట్ రోడ్డు, విజయవాడ - 2

నారసింహ లేహ్యము
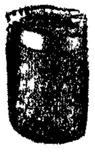
బంగారుతో చేరినది మేహము, ఎక్తాశ, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును 40 రోజులు డబ్బి రు 1 8 0 పోస్టేజీ రు 1-1-0
వి. వి. ఏ. అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం, పెరిదేపి (PO) నెల్లూరుజిల్లా

మన్నికగల
అశోకా వివేక్
కలములనే
వాడండి

అశోకా పెన్ వర్క్సు
తెనాలి

డిస్మెంసాల్
కుసుమ బహిష్టు నొప్పులకు
అద్భుతముగా పనిచేయును
వివరములకు — AGENTS
R. K. BROTHERS
4/27, RAJAHMUNDRY

★ అధికారి ★

ఉన్నాడు. అరవై ఘనపుటడుగుల బండ రాయిని ఎత్తుకు తిరగలిగే ఆరడుగులే లోతున్న నీట్లో ఈదలేని వాళ్లా అయిపోయేడతను. ఇంటికి వెళ్తున్నప్పుడు నెత్తిమీద ఏ బరువూ లేకపోయినా అతని అడుగు నెమ్మదిగానూ బరువుగానూ పడుతోంది. ఆ అడుగలా బరువుగా పడపడి ఇంటికి అరవై అడుగుల దూరంలో ఆగిపోయింది. ఆగి చూస్తే అతనికి మరో దృశ్యం కనిపించింది.

అప్పాయమ్మ గది గుమ్మంలో దీపం వెలుగుతోంది. దీపం పక్క నాగరత్నం కూర్చొనుంది. ఆమె దేదీప్యమానంగా వెలుగుతోంది.

చిన్నప్పుడొకసారి నూకరాజింట్లోంచి ఆవొకటి తప్పిపోయింది. దానికోసం ఊరంతా తిరిగి తిరిగి అది దొరక్క పోగా 'వెర్రి మొహం' వేసుకొని వెనక్కి తిరిగొచ్చేడు. ఇంటికొస్తే అది గుమ్మంలో కట్టేసుంది. అప్పుడు సంతోషించకుండా ఉండలేకపోయాడు. కాని అదోలా 'ఫీ'లయేడు. కళ్ళుమూసి జెల్లకొట్టి కంటిముందు మిఠాయిపొట్లం పెట్టినట్టయిందతనికి. తిరిగి అలాగ మళ్ళీ ఫీలయేడు నూకరాజు.

రాత్రి పదిగంటలవుతుంది. గుమ్మంలో నాగరత్నం కూర్చొనుంది. ముంగిట పది పదిహేను మందిదాకా కొలువుతీర్చి కూర్చున్నారు. మామూలు స్థానంలో పరిగిన ఇటిక ముక్క వేసుకొని అప్పాయమ్మ కూర్చొనుంది. వాళ్ళందరికీ ఎదురుగా నులకమంచం మీద ఠీవిగా మరో ఆసామీ కూర్చున్నాడు. నూకరాజుతో పాటు మరో నలుగురైదుగురు కూడా అప్పుడే వచ్చి కూర్చోడంతో అతని రాక నెవరూ గమనించలేదు.

నూకరాజు గుండెలు నీరసంగా కొట్టుకున్నాయి. గుమ్మంలో పలని చూపుగానే నెత్తిమీద బరువు దిగిపోయినట్టుగా అతను తేలిక పడ్డప్పటికీ, అతనికి ఒంట్లో సత్తువంతా కూడా దాన్తో పాటు పోయినట్టయింది. చుట్టూ కూర్చున్నవాళ్లంతా మంచంమీద కూర్చున్న ఆసామీవైపే చూస్తున్నారు. అతన్ని అప్పాయమ్మ తెగపొగడుతోంది.

ఆ సమయంలో నూకరాజుకి తన చిన్ననాటి సంగతొకటి తటాల్న గుర్తొచ్చి ఆనాటి దృశ్యం అతని కళ్ళముందు నిల్చింది.

తల్లీ తండ్రీతో పల్లెటూళ్ళోనే ఉండేవాడు నూకరాజు. అప్పటికింకా చిన్నవాడు. పశువుల్ని మాసే పనంతా అతనే. ఆ రోజుల్లో అప్పుడో అతనికి గవ్వకొండ అనే చెలికాడుండేవాడు. ఓరోజున — ఇంకా మధ్యాహ్నం కాలేదు — పది పదకొండు గంటలవుతుందేమో — తను కళ్ళందగ్గర పాకలో పొయ్యిదగ్గర రెండుకోగాని కూర్చున్నాడు నూకరాజు.

బైట కనుచూపుమేరలో అంతా పచ్చపచ్చగా ఎర్రెర్రగా కనిపిస్తోంది. గాలి మందమందంగా వీస్తోంది. గుమ్మెక్కడా లేకపోడం చేత, వడబోసినట్టుగా ఎండ శుభ్రంగా ఉంది. రాజుగారి లోగిలి సిమెంటుగచ్చులా ఆకాశం చక్కగా సాఫుగా మెరుస్తోంది. దూరాన్నున్న కొండల గుంపులు ఘనీభవించిన మబ్బుల్లా కనిపిస్తున్నాయి. నీట్లో చేపలగుంపులా ఆకాశంలో కొంగలబారొకటి గీతగీసుకుని గిడిమీద పోతున్నట్టుగా నిదానంగా పోతోంది. కొలవకవతలివైపున మామిడతోటల్లో చిలకలు చేసే అల్లరి కలకల వినిపిస్తోంది. దూరాన్న రామినాయుడిపొలంలో కుప్పమీదికి చెనుకట్టలు ఎగుస్తున్నాయి. కుప్పమీదనున్నవాడొకడు ఎగిరి గెంతి తలపాగా ఊడిపోగా కేకలేసి సర్దుకొంటున్నాడు. ఎక్కడో ఆడంగులు పాడేపాట గాలికి కెరటాలు కెరటాలుగా వినవస్తోంది. అల్లంతదూరంలో గట్టంట ఓ పదేళ్ళపిల్ల కుడిచేతిని చక్రంలా తిప్పుకుంటూ చెంగుచెంగున పరుగెడుతోంది. ఎంగోని కమ్మలసాలలో కూర్చొని చూస్తే అంతా స్వచ్ఛంగా సుందరంగా నిజంగా దేవుడు సృష్టించినట్టుగానే ఉంది. పచ్చగా ఆకుపచ్చగా నీలంగా నిర్మలంగా లోకంలో పాపంఅంటూ ఎక్కడా లేనట్టుగా ఉంది.

సాల్లో పొయ్యిదగ్గర కూర్చున్నవాడు లేచి బైటకొచ్చి సాలముంగిట నిల్చున్నాడు నూకరాజు. నిల్చున్నాడే కాని నిల్చున్న కొంతసేపటిదాకా తనపక్కనే రవ్వలకొండ కూడా నిల్చున్నాడని మనసుకోలేదతను.

రవ్వలకొండ అంత నిశ్చలంగా ప్రతిమలా నిల్చున్నాడు. ఆ కుర్రవాడి ముఖం ఆ సమయంలో అతి అమాయకంగా ఉంది. బాలబుద్ధుల్ల ముఖం పెట్ట నిల్చున్నాడు. కాని వెనక్కి దాచిన అతని చేతుల్లో అలుగ్గుడ్డొకటుంది. "ఏంవిట్రా వీడెంగు కిలా నిల్చున్నాడూ?" అని నూకరాజు అనుకునేలోపున ఒపిట కీచుకీచుమంది. అంతలో మరోపిట్టకూడా కీచుకీచుమంది. ఏవిటని చూసే గవ్వకొండ చేతిలో అలుగుడ్డుమాత్రం ఒపిట్ట — మూడురంగుల్లో ముద్దుగా ఉందది — గిలగిల్లాడుతోంది. పక్కనున్న జామిచెట్టు మీంచి మరోపిట్ట గాభరాపడి రివ్వున రెక్కలు గులు పైకెగిరి మళ్ళ చెట్టుమీద వాలి తన (ప్రియుడా? ప్రేయసా?) నేస్తంకోసం

(61-వ పేజీ చూడండి)

★ అధికారి ★

(36 వ పేజీ తరువాయి)

విలవిల్లాడిపోయి గోలగోల పెట్టేసింది

ఆ సమయంలో—మధ్యాహ్నం తోడి సుకున్న నూతి నీళ్ళల్లా గాలి చల్లగా హాయిగా ఉంది. శీతాకాలంలో వేసుకున్న దళిటోపీలా ఎండ వెచ్చగా సుఖంగా ఉంది. గంగలో కడిగినట్టుగా ఆకాశం నిర్మలంగా ఉంది పండిన పొలాల్లో భూమంతా బంగారంలా ఉంది అల్లంత దూరంలో మామిడి తోటలు నందనవనంలా ఉన్నాయి

మరి అలాంటి సమయంలో అలుగుడుదెబ్బ తనమీద పడుతుందని పిట్టల జంటకి తట్ట లేదు అవి గొంతుకలు చించుకొని గోలపెట్టి భగవంతుణ్ని ఎలుగెత్తి ప్రార్థించేయి

పిట్టని "ఒగ్గి రా" అన్నాగు భగవంతుడు సూకరాజుద్వారా రవ్వలకొండ ఒగ్గలేగు చేతిలో ఉన్న పిట్టని చెట్టుమీదున్న పిట్టకి చూపించి ఊరించడం మొదలుపెట్టేడు

అప్పుడు సూకరాజేంచేసేడంటే పక్కనున్న క్రతీని రవ్వలకొండ చేతిమీద పడేన్గా బలంగా కొట్టేడు ఆ కొట్టడంలో ఇద్దరూ కుస్తీకి దిగిపోయి నేలమీద పడిపోయి చిక్కుపడిపోయేరు 'పెద్దోళ్ళొచ్చి' ఇద్దర్నీ తన్ని విడిపించవలసొచ్చింది కాని అదంతా వేరే సంగతి ముందా పిట్టలజంట తుర్రున పైకెగిరి రెక్కసాగి నందనవనం లోకి ఎగిరిపోయింది సూకరాజుకి ఆనాటి విషయమంతా గుర్తుకొచ్చి, ఆదృశ్యం అంతా కళ్ళకి కట్టినట్టయింది

ఆనాడు అలుగుపిట్లో పిట్టని పట్టుకున్న రవ్వలకొండ ఇప్పుడు పట్నంలో పోలీసు జవానుగా ఉన్నాడు ప్రస్తుతం అప్పాయమ్మ ఇంటిముంగు మంచంమీద తాజాగా రాజులా కూర్చున్నాడు అతని నోట్లోంచి నూటిగా పైకొచ్చే సిగరెట్టు పొగ రంగుల మేఘంగా అల్లుకొని వన్నెలూ చిన్నెలూ తెచ్చుకొని వయ్యారంగా నాట్యంచేస్తోంది రవ్వలకొండ కాలుమీద కాలు వేసుకొని, రెండు చేతులూ వెనక్కి ఆన్చి, తలపై కెత్తి, సిగరెట్టుని నోట్లో నిలొచ్చెట్ట, చూరుకిందకి వారచూపు చూస్తున్నాడు

ఈ కథకి రవ్వలకొండ విలనవే సంగతి వేరే చెప్పనక్కర్లేదు

చూరుకింద గుమ్మంలో దీపపువెలుగులో మెరిసే నాగరత్నం కళ్ళు కాంతి పుంజాల్ని వెదజల్లుతున్నాయి ఆమె కళ్ళనిండా రవ్వల కొండే ఉన్నాడు ఆమె మనసు అటు ఊగిసలాడానికి పెద్ద తంత్రం ఏమీ అక్కర్లేదు ఆమె గోక్కచూపు చాల్న దంతా తెలియడానికి

సూకరాజు మానసికంగా కుప్పకూలి పోయేడు. బంగారు పువ్వుకూడా పురుగు పడుతుందని అతననుకోలేదు.

అతనిరాకని అప్పాయమ్మ చూడలేదు. అతణ్ని రవ్వలకొండ గుర్తించనేలేదు రాక పోకలు గమనించే అవసలో నాగరత్నం లేనేలేదు దగ్గేమసలాయన మాత్రం సూక రాజుని చూసి పలకరించేడు. అంతట అప్పా యమ్మ కూడా అతణ్ని చూసి, పోయిన పెన్నిధి తిరిగిలా ఒచ్చిందో జరిగిన సంగ తేమిటో అంతా చెప్పింది

మేస్త్రీదగ్గరకి సూకరాజు వెళ్ళొచ్చేలోపున "అంతా రెండు మినిట్లలో పెటీల్మం టయిపోనా"దట "ఈ జవాను బాబు— దరమదాత—దేవుళ్ళా ఒచ్చిపడి పేనానికి పేనం అడ్డేసి పిల్లని బైటకి లాగేసి"నాట్ట

"ఇనకొస్ పెక్టో ఏటో, అమాటే నాకు రాదు. ఆబాబు పేరేటి బాబూ?" అనడిగింది అప్పాయమ్మ కొండబాబుని.

"సబినస్పెక్టరు" అన్నాడు కొండబాబు

"అవునాబాబే" అంది నాగరత్నం

"అది ఆ బాబుతో ఈ బాబు, సంగతేటో అసలేటి జరిగిందో ఏటో, అంతా టకాల్ టకాల్ మని మూడు ముక్కల్లో సెప్పేసినాడు 'పిల్లగూస్తే ఒట్టి ఎర్రిగొర్రె. తల్లిసూస్తే దిక్కుమాలినముండా, ఆసారా అంటే ఏటో సారాయేపారం అంటే ఏటో ఆళ్ళెరగరూ, ఎండాడముండా కూటొగ్గేసపోనాదిగాని ఈ పిల్లకి సారా అంటే సూపేనేదూ" అని ఆ పెద్దబాబుతో సెప్పేసి ఆబాబు నొప్పించి పిల్లనిడిపించు కొచ్చినాడు-ఈ బాబే' అని చెప్పి రెండు చేతులూ ఎత్తి జోడించి రవ్వల కొండవైపు తిరిగి "రచ్చించినావు కొండబాబూ! రచ్చించినావు దెయ్యి దేవుళ్ళతో సమానం నువ్వు" అంది అప్పాయమ్మ ఒక పోలీసువాడు దెయ్యిదేవుళ్ళతో సమానమనే సంగతి సూకరాజుకింకా తెలీగు

జరిగిన సంగతంతా చెప్పేక అప్పాయమ్మ ఇంకా ఏమన్నదంటే "సూకరాజుబాబూ, జవాన్గోర్ని ముందే ఎరిగుంటే అప్పుడే ఎళ్ళి ఆబాబు కాళ్ళట్టుకుందును ఎడాం సేత్తో ఈ బాబప్పుడే ఈ సిక్కంతా ఇదదీ సేసును అసలప్పుడీ సక్కే నేకపోను" అంది అప్పాయమ్మ

అయితే 'ఈ సిక్కంతా ఎలా ఒచ్చిందో' అప్పాయమ్మకి తెలీగు, సూకరాజుకి తెలీగు అధికార్లనేవాళ్లుంటారని వాళ్ళకి తెలుసు కాని, అధికార్లకి కత్తులుంటాయని గాని అవి రెండు వైపులా పదునుగా ఉంటాయని గాని వాళ్ళకి తెలీదు. కోటేశ్వరన్ గారు నీకంట పడకుండా నిన్ను గుమ్మంలోంచి తరిమికొట్ట గలడు; లేకపోతే, నీచేత పదియూపాయీలు పెట్టి నీ చేత కాళ్ళు పట్టించుకోనూగలడు. మంత్రిపుంగవుడు నిన్ను కొమ్ముల్లో పొడవ గలడు; కాకపోతే, పాలకుల ప్రతినిధి కాబట్టి నీకు పాలిప్పించి సాకనూగలడు న్యాయాధిపతి నీ మీద వచ్చిన పాపాన్ని నమ్మనూగలడు; నమ్మకపోనూ గలడు. రక్షకభటుడు నీమీదలేని నేరాన్ని సృష్టించగలడు; ఉన్న నేరాన్ని మాఫీ చెయ్యగలడు పక్కసందులోని గూండా నీ ఇంటిమీదకి రాళ్లు రువ్వించనూగలడు; రువ్వినవాణ్ని తిప్పి కొట్టనూగలడు వాళ్ళందరూకూడా నిన్ను తహతహలాడించ గలరు లేకపోతే జేజేలని నీచేత చేయెత్తి దండాలు పెట్టించుకోనూగలరు.

వెర్రిగొర్రెలు సువ్వీ సువ్వీను వాళ్లు కాగు

అందుచేత ఆనాటి ఆ వెన్నెలరేయి రవ్వల కొండకి జేజేలుకొట్టి బాజాలతో వెళ్ళింది

మర్నాడుసాయంకాలం మార్కెట్టునుంచి చేపలు కొనుక్కొని ఒస్తూన్న నాగరత్నం నెత్తిమీద కిరీటం పెట్టుకు నిలుచున్న కొండబాబునిచూసి పకోడీల గుకాణం పక్క ఆగి అతనివైపు ఓరగా చూసింది రవ్వలకొండ ఆమె దగ్గరకి వెళ్ళి పలకరించి మొన్నరాత్రి సినీమాలో నాయుడు నవ్వునవ్వి, ఆ నవ్వులో ఆమెకి కిత కితలు పెట్టి చివరకామెని సాగనంపి వచ్చి రావడంతో మరో నెంబరు టోపీ అతణ్ని వీపుమీద సభావమ్మని చరిచి,

"బలేపిట్టని పట్టేవే" అన్నది

"మరి, కిస్సా ఎలాటి కిస్సా వేసేవను కున్నావ్?!" అన్నాడు రవ్వలకొం...

"ఏటాకిస్సా?" అన్నాడు రెండో జవాను

అంటే అంతా చెప్పేడు రవ్వలకొండ

అప్పుడా మరో నెంబరుగల రెండవ జవాను ఆశ్చర్యపోయి,

"ఎవకనించి గోతులో తోసేయవపూ నువ్వే?! ఎంగుకొచ్చి సెక్కట్టుకు లేక దిక్కాపూ నువ్వే?!" అన్నాడు

"గోతులోకి తొక్కకపోతే సేతిలోకెలా ఒస్తందనుకున్నావ్?" అని ప్రశ్నించేడు రవ్వలకొండ

మరో నెంబరుగల టోపీగలవాడు అంతట ఒక్కక్షణంసేపు కళ్లు పెద్దవిచేసి అరక్షణం సేపు ఆలోచించి, తలనూపి,

"అన్నేయమైతే అయిందిగాని, గొప్ప రెంజిమెంటు చేయిస్సినావురా! నీ దగ్గర—ఎవడాడు?—శకునిగాడుగాడ శకునిగాడు కూడా నీ దగ్గిర బలాదూర్" అని మెచ్చుకున్నాడు అతనికళ్లు ఆనంద బాష్పాలతో నిండిపోయేయి

మొన్నటి నాయకుడి నవ్వు మళ్ళీ

★ అధికారి ★

తన్నేడు రవ్వలకొండ నవ్వుతూ ఏమన్నాడంటే "అయి మనకి శెల్లోడిచ్చేడ్రా!" అన్నాడు

"శెల్లో ఏటిచ్చేడు మనకి?"

"ఫుల్ పవర్స్—ఫులిపవర్లిచ్చేడు. అంచేత, పట్టుపట్టడం మనవే, ఇడుపు ఇచ్చేవాళ్ళూ మనవే. అంతా మనిష్టం మనకత్తెలాటికత్తో ఎరికో! మనకత్తికి రెండేపులా వాదే! గేపకంవుంచుకో!" అన్నాడు రవ్వలకొండ

మరో నెంబరు జవాను—కొత్తగా సర్వీసులో చేరేడు—గురూపదేశాన్ని గుర్తుంచుకొనే ఉంటాడు

అందుచేత, నాగరత్నం ఆవిధంగా వలలో పడి, గాలిలో పడి చివరకి జవానుగారి వళ్ళో పడింది ఆమె అలా రవ్వలకొండ వళ్ళో పడగలదని అనుకున్నాడు కాని పడిపోయిందని తెలుసుకోలేగు నూకరాజు ఆమె తనకి ఎపంగా పోతోందని గ్రహించేడు, కాని ఆమెని తిరిగిదగ్గరకెలా తెచ్చుకోవాలో తెలుసుకోలేకపోతున్నాడతను లోకం నైజం తెలిసినవాడంత కష్టపడడు ఉపాయం ఎరిగినవాడంత కష్టపడడు కపటం తెలిసిన వాడూ అంత కష్టపడడు నూకరాజు మాత్రం చాలా బాధపడ్డాడు. అయితే, ఆబాధ ముసురు ముసురుగానే ఉంది చివరకొరోజున అది తుపానుగా మారింది

రాత్రి డ్యూటీ దిగి ఇంటికొస్తున్నాడు నూకరాజు రెండో ఆట సినిమా విడచిపెట్టేరు జనం చాలా మంది వెళ్ళిపోతున్నారు. అతనూ సినీమా గేటు దాటే సరికి జనం పల్చబడ్డారు గేటుదగ్గరుండే రిక్షాల గుంపు చెదిరిపోయింది అప్పుడు చూసేడు నూకరాజు.

పక్కనున్న ఓ కిల్లీకొట్టు దగ్గర సిగరెట్టు అప్పుడే ముట్టించి చకచక ముందుకి నడిచేడు మఫ్టీలో వున్న రవ్వలకొండ, అతని మెళ్ళో పాములాటి మఫ్లరుంది చేతిలో బ్రహ్మాయుధంలా ఓ టార్చిలైటుంది దుకాణానికి పదడుగుల దూరంలో ఓ ఆడమనిషి నిల్చొని అతనికోసం నిరీక్షిస్తోంది ఆమెని చూసి నాగరత్నం అనుకోలేగు నూకరాజు ఆమెని పోల్చగానే అతని వళ్ళంతా గజగజ వణికింది ఆమె పూర్వం ఎలా ఉండేదంటే పొద్దున్నే పూసిన సొగసైన పువ్వులా ఉండేది ఇప్పుడామె దీపాల వెలుగులో వజ్రాల విగ్రహంలా కనిపిస్తోంది

అలా నిల్చుండిపోయేడు నూకరాజు వాళ్ళతణ్ణి చూళ్ళేగు ఆమెకి దగ్గరగా వెళ్ళి రవ్వలకొండ ఏదో అన్నాడు ఆమె కూడా ఏదో అంది. రెండడుగులు ఇద్దరూ ముందుకి నడిచేరు. మరో మూడడుగులు ముందుకి నడిచి రిక్షాని కేక వేసేడు రవ్వలకొండ జెబ్బపట్టుకొని నాగరత్నాన్ని రిక్షా ఎక్కించి తనూ అందులో కూర్చున్నాడు రవ్వలకొండ రిక్షా కదిలింది

వాళ్ళిద్దరూ నడుచుకు వెళ్ళిపోయి నా బాధుండునేమో కాని ఆవిధంగా వాళ్ళిద్దరూ జంటగా రిక్షాలో వెళ్ళడం చూసిన నూకరాజు వాళ్ళిద్దరి సంబంధాన్ని కళ్ళారా చూసినట్టుగా బాధపడ్డాడు. అతనికడుపులో గేవేసినట్టయింది అతని కాళ్ళకింద భూమి వణికింది నీరసంగా కిల్లీకొట్టుదాకా నడిచి అక్కడ పైనున్న బల్లమీద కూర్చుండిపోయేడు అయిదు నిమిషాలసేపు అలానే ఉండిపోయేడు

నూకరాజుకి తల దిమ్మెక్కిపోయింది. అతను వెలిగించుకున్న జ్యోతులన్నీ అకస్మాత్తుగా అతని కళ్ళెదుటే పాతాళానికి దిగిపోయి ఆరిపోయాయి అతను వేసుకున్న రంగుల సేరా అతని కళ్ళెదుటే మసి మాడి మసైపోయి మాయమైపోయింది అతను వేసుకున్న పూలతోట అరక్షణంలో పాములపుట్టగా మారిపోయింది అతనికి తూర్పుదిక్కు ఎటో వెళ్ళిపోయి పడమటిదిక్కు ఎదురొచ్చింది అతని వళ్ళంతా జలదరించింది. అతని మనసులో తుఫాను రేగి చెలరేగింది

కిల్లీకొట్టువాడు దుకాణం మూసేడానికి ముందు ఆ రోజొచ్చిన డబ్బులు లెక్కపెట్టుకొంటూ గబ్బున ఏదో పడ్డ చప్పుడు చెవిని పడేసరికి తుళ్ళిపడి తలెత్తి చూసేడు. చూస్తే కొట్టుముందర బల్ల తిరగబడిపోయింది పదిగజాల దూరంలో పోర్టరు కళాసీ ఒకడు పులిలా పరిగెడుతున్నాడు. పదినిమిషాల తరవాత, లేక పదినిమిషాల్లోపునేనేమో దివాన్జీగారి ప్రహరీగోడపక్క వెన్నెలకూడా చొరలేకుండా పాపంలా పెరిగిన చెట్ల దట్టపు నీడల్లో గోడమీద ఓ రిక్షా తిరగబడిపోయింది, ఓ రిక్షావాడు బాబో బాబో అనుకొంటూ పరిగెట్టి పారిపోయేడు; ఆ వెంటనే, రూళ్ళకర్రతో కొబ్బరికాయమీద కొట్టినట్టుగా కొద్దిసేపు చప్పుడయింది, ఓ మగవాడి మూలుగూ, ఓ ఆడమనిషి ఆర్తనాదం చెట్లనీడల్లో చిక్కుకుపోయి, చీకట్లో క్షీణించిపోయేయి.

పావుగంట తరవాత ఊరవతల నూకరాజు పాకవతల ఇసకమైదానంలో జంట తాటిచెట్ల దగ్గర కూర్చొనున్నాడు నూకరాజు అతనిపక్కనే రక్తంతో తడిసిన టార్చిలైటొకటి ఇసకలో పడుంది.

రాత్రి రెండుగంటలు దాటింది చల్లగాలిచేసే సవ్వడితప్ప మిగతా అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

అలిసిపోయిన వాళ్ళూ, అంతా పోయిన వాళ్ళూ, మరింక ఎత్తిలనివాళ్ళూ, దెబ్బతిన్న వాళ్ళూ, దరిద్రులూ, దౌర్భాగ్యులూ ఎలా కూర్చుంటారో అలానే మోకాళ్ళమీద తలపెట్టుకు కూర్చున్నాడు నూకరాజు

ఒక్కసారి కొబోలు తలెత్తి చూసేడు.

అతనిచుట్టూ ఉన్నది ఎడారి కాదు. అక్కడ మండుటెండా లేగు

అది శ్మశానమూ కాదు అక్కడ తుఫానూ లేదు. ఆనాడు నాకు తెలిసిన పెద్దమనిషి చెప్పినప్రకారం నేను వర్ణించాలనుకొంటే అది ఆవిధంగా లేనేలేదు

అతనిచుట్టూ అదంతా ఎలా ఉందంటే స్వర్గంలో భాగంలా ఉంది.

వర్షింపడి బంగారుపొడి రాలినట్లుగా మైదానమంతా మిలమిల మెరుస్తోంది పాలరాతి మందిరంలో నీలిరంగు దీపంలా వెన్నెలంతటా నిగనిగలాడుతోంది ఎన్నెన్నో పూలతోటల్ని ముద్దులాడొచ్చినట్టుగా చల్లగాలి కమ్మకమ్మగా వీస్తోంది

అక్కడదంతా మోహనంగా దివ్యంగా ఉంది అది నువ్వెప్పుడో చూసిన చక్కని బొమ్మలా ఉంది. అది నువ్విదివర కెన్నడూ చూడని మనోహరమైన చిత్రంలా ఉంది.

ఆ సమయంలో వెన్నెలతో నిండిన నూకరాజు కళ్ళుమాత్రం మరుగునీళ్ళతో నిండేయి. మరుగునీళ్ళతో నిండిన అతనికళ్ళు మంటలతో మండేయి

అవునంటే మరి అలానే జరుగుతుంది.

మెరిసే నీకళ్ళంట చుక్కచుక్కలుగా నెత్తురంతా రాల్తుంది బంగారు చెలమల్లా బ్రతికే నీ బ్రతుకంతా బూడిదపాలే అవుతుంది

నువ్వు నిలబెట్టుకున్న నీ ఇల్లొకనాటి శి ద్రాత్రిలో చల్లగాలిలో వెన్నెలతడిలో భగ్గునమండి తగలడుతుంది నీ కాపురమంతా చప్పున కాలిబల్లారుతుంది భగవంతుడు దయతో సృష్టించిన ఈ దివ్యలోకంలో నీకాఖరికి దిక్కుమాలినచావు దక్కుతుంది. అవును. మరి అలానే జరుగుతోంది కదా!

అసాధారణ చికిత్స

ఆశలు వదలుకొన్న కుష్ఠ రోగులకు ఆరు వారాల అసాధారణచికిత్స ఆశలు రేకెత్తించును మొండి చర్మవ్యాధులకు కూడా చికిత్స చేయబడును

వెంటనే సలహా తీసుకోండి

అశోక్ స్కిన్ క్లినిక్

1/200 టంకసాల వీధి

(రాముని గుడిదగ్గర) మద్రాసు 1

శని, ఆదివారాల్లో మాత్రం పనిచేయును